

posledica u slučaju njenog nepoštovanja. Ostaje da se vidi kako će zakon biti primenjen u praksi jer se do sada pokazalo da je uvek veći problem implementacija zakona od samog zakona.

3. POSEBNA PRAVA.

1. Pravo na život.

1.1. Opšte.

Pravo na život zaštićeno je članom 6 Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i članom 2 Evropske konvencije i dodatnim protokolima kojima je ukinuta smrtna kazna. Ustav Srbije propisuje da je ljudski život neprikosnoven i da u Srbiji nema smrtne kazne (čl. 24), kao i da ovo pravo ne može biti derogirano (čl. 202). Pravo na život podrazumeva ne samo obavezu države da se uzdrži od oduzimanja života već i obavezu da preduzme odgovarajuće mere kojima se štiti život, što pre svega podrazumeva usvajanje i delotvorno sprovođenje zakona, ali takođe i obavezu da sprovede delotvornu istragu u slučaju smrti do koje je došlo usled upotrebe sile ili zbog toga što je država propustila da zaštititi pravo na život.

1.2. Obaveze države u odnosu na pravo na život.

Obaveza države da se uzdrži od oduzimanja života nije apsolutna pošto se lišenje života proisteklo iz upotrebe sile koja je apsolutno nužna ne smatra protivnim članu 2 Evropske konvencije.

U Srbiji je posebnim zakonima regulisano u kojim situacijama i koji državni službenici mogu upotrebiti smrtonosno oružje i oni su u skladu sa standardima Evropske konvencije. Pripadnici policije i Bezbednosno-informativne agencije sredstva prinude, uključujući i vatreno oružje, mogu koristiti pod uslovima i na način propisan Zakonom o policiji i Pravilnikom o tehničkim obeležjima i načinu upotrebe sredstava prinude, dok su uslovi za primenu sredstava prinude u ustanovama za izvršenje krivičnih sankcija propisani Zakonom o izvršenju krivičnih sankcija (ZIKS) i Pravilnikom o merama za održavanje reda i bezbednosti u zavodima za izvršenje krivičnih sankcija. Lica koja obavljaju poslove privatnog obezbeđenja vatreno oružje mogu koristiti pod uslovima utvrđenim Zakonom o privatnom obezbeđenju i Zakonom o policiji.

Prema članu 12 Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji (Sl. glasnik RS, 42/02 i 111/09), određeni pripadnici Agencije „u otkrivanju, praćenju, dokumentovanju, sprečavanju, suzbijanju i presecanju delatnosti organizacija i lica usmerenih na vršenje organizovanog kriminala i krivičnih dela sa elementom inostranosti, unutrašnjeg i međunarodnog terorizma i najtežih oblika krivičnih dela protiv čovečnosti i međunarodnog prava i protiv Ustavom utvrđenog poretka i bezbednosti Republike primenjuju ovlašćenja utvrđena zakonom i drugim propisima koje primenjuju ovlašćena službena lica i radnici na određenim dužnostima ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove, u skladu sa propisima o unutrašnjim poslovima“. Uz to, na osnovu člana 16 Zakona o Bezbednosno-informativnoj agenciji, kad posebni razlozi bezbednosti Republike Srbije to zahtevaju, Agencija može da preuzme i neposredno obavi poslove koji su u nadležnosti ministarstva nadležnog za unutrašnje poslove. Odluku o preuzimanju i obavljanju poslova iz unutrašnje kontrole opravdanosti i pravilnosti upotrebe sredstava prinude koji se primenjuje svaki put kada je upotrebljeno vatreno oružje ili kad su sredstvom prinude izazvane teške telesne povrede ili izazvana smrt (čl. 25).